

Tebūnie šviesa

7 psl.

Savaitgalis gimnazijoje: nauji draugai ir atradimai

4 psl.

Juliaus Janonio gimnazijos bendrovė pripažinta ekologiškiausia

6 psl.

Australijos legenda sugrįžo į gimnaziją

3 psl.

Janoniečiai filmavosi laidoje gimnazistai.lt

3 psl.

Šimtadienis skraidino į svajonę

4 psl.

Abiturientui įteikta Vilniaus universiteto stipendija

3 psl.

Juliaus Janonio gimnazijoje „svečiavosi“... Australija

NUOVARGIS -

gimnazisto kasdienybė?

Šiuolaikinių gimnazistų gyvenimas išties sudėtingas: nesibaigiantys namų darbai, įtemptas kontrolinių darbų atsiskaitymo grafikas, įtampa, stresas, o svarbiausia – kasdienis nuovargis dėl kartais sunkiai pakeičiamo namų užduočių krūvio.

psl. 8

PROFESIJOS šalia mūsų

Daugelis gimnazistų suka galvas, kokią profesiją pasirinkti? Mokiniai įdomu, kuo pasižymi, pavyzdžiui, istorijos, filologijos, geografijos ar matematikos studijos? Kokios yra įsidarbinimo perspektyvos? Šį kartą apie savo profesijas pasakoja gimnazijoje dirbantys mokytojai ir kiti specialistai. Gimnazijos žurnalistai aiškina, kas dėl to kaltas?

psl. 3

Janonietė – pirmoji vicemis grožio konkurse

Antrus metus iš eilės gražiausios šiaulietės titulą pelno mūsų gimnazijos mokinė. Praėjusį pirmadienį vykusiam „Mis Lietuva“ konkurse gražiausia Šiaulių krašto mergina Greta Mikalauskytė (IVd) tapo ir pirmąja konkurso vicemis.

psl. 6

NUSIRAŠINĖDAMAS - esu laimingas?

Ar dažnai gimnazistai nusirašinėja? O gal nusirašinėjimas jau seniai išnyko ir dabartiniai moksleiviai nori būti sąžiningi patys prieš save? Gimnazijos mokiniai ir mokytojai sako, kad nusirašinėjimo virusas tebėra gyvas.

Nusirašinėdamas - gyvenimo būdas

Vasario 21-28 dienomis buvo paklausta 40 mokytojų ir mokinių, kurie turėjo atsakyti į kelis nesudėtingus klausimus: ar esi nusirašinėjęs, kodėl nusirašinėji ir kaip jautiesi, kai nuo tavęs nusirašinėja? Mokinių atsakymai išties nustebino, tačiau nė vienas iš jų neprilygo gimnazisto, kuris nusprendė likti anonimu, atsakymui.

„Taip, aš visada nusirašinėju, nes kitaip negali būti, - nuoširdžiai prisipažino minėtas gimnazistas. - Nusirašinėjimas šiuo metu yra tarsi mano gyvenimo būdas. Kodėl taip sakau? Todėl, kad nusirašinėdamas esi savotiškai laimingas, nes žinai, kad tau niekada nereikės stengtis, paprasčiausiai kiti viską padarys už tave. Nusirašinėdamas galvoju apie tai, ką veiksiu po to, ir tai man labai patinka,“ - nesuprasi, juokais ar rimtai kalbėjo pašnekovas.

Duoti nusirašyti nepatinka

Dauguma apklaustųjų atsakė, kad jie kartais nusirašinėja, bet akcentavo, kad jiems nepatinka, kai nusirašinėjama nuo jų. „Ne, aš niekada gyvenime nesu nusirašinėjęs nes manau, kad tai yra tiesiog kvaila. Nusirašinėdamas tik „praslysti“, tačiau nieko taip ir neišmoksti. Žinoma, man taip pat nepatinka, kai nuo manęs nusirašinėjama“, - atviravo sąžiningoji gimnazijos pirmokė.

Nesimokiau - nusirašysiu...

„Taip, kažkada esu nusirašiusi nuo draugės, tačiau ne tam, kad akiai nusirašinėčiau atsakymus, bet juos pasitiklinčiau, įsitiklinčiau, ar esu teisi? Iš esmės mokinių nusirašinėjimas man nepatinka, kita vertus, visi vaikystėje nusirašinėdavome... Žinoma, tai nėra gerai, tačiau, manau, suprantama“, - teigė viena mokytoja. Net 80% apklaustųjų teigė, kad nusirašinėjimo priežastis – neišmokta pamoka, 17,5% priežastį įvardijo kaip paprasčiausią nežinojimą, kaip atlikti vieną ar kitą užduotį.

Miglė Damaševičiūtė,
žurnalistų klubo narė

Galbūt dabar skubiai geri rytinės kavos likučius ir vėl vėluoji, gal mintyse niūniuoji mėgstamą melodiją, nerimauji, galvoji, svajoji. Tačiau tikrai žinau, kad tavo rankose pavasario vėjų palytėtas, pasikeitęs gimnazijos laikraščio „Tebūnie šviesa“ numeris. Naujieji metai į redakciją atnešė svarbių pokyčių – išlydėta buvusi redaktorė Greta Vaičiūnaitė ir ilgametis maketuotojas Paulius Gedminas. Ačiū jiems už nuoširdų darbą, redaguojant ir leidžiant mūsų laikraštį. Atsisveikinę su senaisiais žurnalistais, papildėme savo komandą naujais nariais: vietoje Pauliaus, laikraštį maketuos antroji Aistė Šulskytė, o man klubo nariai patikėjo laikraščio redaktorių postą. Klubo pasitikėjimas mudviem labai svarbus ir įpareigoja. Nors trečiasis laikraščio numeris yra kitoks, tačiau išsaugojęs svarbiausius „Tebūnie šviesa“ principus: skatinami klubo vadovės Sigutės Stonkienės, žurnalistai stengiasi užfiksuoti mokyklos įvykius, pastebėti visiems aktualias problemas, pakalbinti įdomius ir perspektyvius gimnazistus, neretai pašnekovais tampa ir garsūs Lietuvos žmonės.

Svarbi naujovė – šiais metais beveik kiekvieną savaitę miesto spaudoje pasirodo žurnalistų klubo narių parengtų straipsnių apie svarbiausius ir įdomiausius mūsų gimnazijos įvykius. Kiekvienas narys čia kelia sau tikslus ir sėkmingai juos įvykdo, ieško naujų temų ir iššūkių. Išties šis klubas – tartum tiltas į ateitį, atspirties taškas naujai pradžiai. Kasdien mokomės, tobulėjame, nes esame atsakingi už savo skaitytojus, taip pat vieni už kitus. Ir jeigu esi smalsus, pastabus, patinka bendrauti su žmonėmis, nebijai reikšti savo nuomonės, mūsų klube visada esi laukiamas. Turbūt tavo rytinės kavos puodelis jau tuščias: netrukus skubėsi ten, kur tavęs laukia. Nerimauk, galvok, svajok, veik, nes viskas, ką šią akimirką darai, yra dar vienas žingsnis tikslu link. Na, o žurnalistų klubo komanda neskuba atsisveikinti su savo skaitytojais: mokslo metams baigiantis planuojame dar vieną „Tebūnie šviesa“ numerį. Iki mielių pasimatymų.

Nuoširdžiai
laikraščio redaktorė *Laura Kryževičiūtė*

NUOVARGIS - gimnazisto kasdienybė?

Kalbinti gimnazistai pagrindinėmis priežastimis įvardija perkrautas moky-mo programas, kuriose esą per daug nereikalingos informacijos, moky-tojų nesupratingumą, minimi ne visada patogūs pamokų tvarkaraščiai.

Miega 5 valandas

Pirmoji pašnekovė – vidutinių gabumų mo-kinė, kurios mokymosi rezultatai priklauso nuo įdirbio. Paklausta, kas, jos nuomone, nuovargi paverčia gimnazisto kasdienybę, moksleivė užtikrintai įvardijo priežastį: „Tai mokytojų perdėtas dėmesys tikrai savo dės-totam dalykui. Gaila, tačiau mokytojai išties retai pagalvoja, kad, be jo pamokos, kasdien mes turime dar bent 5 ar 6 pamo-kas, tad sąžiningai atliekami namų darbai atima ir poilsį, ir laisvalaikį.“

Į klausimą, kiek trunka namų dar-bų ruošą, gimna-zistė liūdnai nusi-š y p s o j o : „Vidutiniškai prie knygų vakare praleidžiu apie 4 – 5 valandas. Miegu tik 5 ar 6 valandas, nes keliuosi anksti ryte papildo-mai pasimokyti. Viskas tik dėl dešimtukų ir įrodymo mokytojams ir tėvams, kad esu gera mokinė“, - atsako mergina.

Vargsta ne visi

Antrasis pašnekovas – itin gabus visiems mokslams, daugelio olimpiadų prizinininkas, savo žinias praturtina vien pamokų metu.

Paklaustas, ar mokykloje patiria per didelį krūvį, trumpai atsako: „Ne, išties gimnazijoje nesijaučiu pavar-gęs ar permėlyg užimtas, randu laiko pomėgiams, laisvalaikiui.“ Ga-bus gimnazistas taip pat neužtrun-ka atlikdamas namų darbų užduotis ar besiruošdamas kontroliniams darbams. „Namų darbams skiriu porą valandų, miegoti einu laiku, visad esu žvalus ir pailsėjęs,“ - sako vaikas, kurio veide nematyti jokio nuovargio šešėlio, aiškiai jaučiamo ankstesnės pašnekovės

balse. Dalis pašnekovų pritarė nuomonei, kad mokymosi krūvis išties didelis, tačiau vieningai pripažino, kad mokiniai nemoka planuoti savo laiko, tad neretai namų darbus atlikinėja iki išnaktų, į mokyklą eina nepailsė-ję.

Namų darbai - neišvengiami?

Viena iš gimnazijos mokytojų paklausta, ar, jos nuomone, gim-nazistams užduoda-ma per daug namų darbų, atsakė: „Manau mokiniai turėtų suprasti, kad mokosi gimnazijoje, kurioje nėra lengva, o norint pasiekti gerų rezultatų reikia įdėti daug pastangų. Namų darbai - neatsiejama moky-mosi dalis, kurią sunku palengvinti dėl dažnai prasto mokinių darbo našumo pamokų metu, tad neretai daug užduočių lieka atlikti namuose. Gim-nazistams norėčiau patarti griežčiau planuoti savo laiką, nes būtent tai turėtų sutaupyti laiko ir nuovargį sumažinti.“

Po apklausos gimnazijoje įsitikinome, kad problemos dėl gimnazistų mokymosi krūvio egzistuoja. Tiesa, daug kas priklauso nuo mokinių gebėjimų, motyvacijos bei įgūdžių planuoti savo laiką. Mokytojai gina savo pozicijas, teigdami, kad namų darbai bei nemažas krūvis yra tiesiog neiš-vengiami. Gim-nazistų nuomone, reikėtų bandyti atrasti vadina-mąjį „aukso vidurį“, kuris tenkintų įvairių gebėjimų moki-nius, bei ieškoti problemos sprendimo būdų, kad mokykloje visi jaustųsi žvalūs ir pailsėję.

Laura Kryževičūtė,
Žurnalistų klubo redaktorė

Svečiuose - Australija

Karolina Žiškute

Australija fotonuotraukose, filme, Australija - mokinių piešiniuose, australiška muzika gimnazijos koridoriuose... Sausio 16-20 dienomis Šiaulių Juliaus Janonio gimnazijoje vyko Australijos savaitė, skirta gimnazijos rėmėjams pagerbti. Bibliotekoje buvo surengta Australijos knygų paroda, vyko įvairūs projektai apie Australiją, surengta netgi Australijos muzikos diena. Pasikvietę „Juventos“ progimnazijos draugus, mokiniai rungėsi, kas daugiau žino apie šį tolimą žemyną. Australijos savaitės metu įvyko jau tradiciniu tapęs 21-asis I. Poželaitė-Davis, AM, kūrybinio rašinio konkursas, kurį 12-tus metus finansuoja ilgametis gimnazijos mecenatas, Australijos lietuvis Kazimieras Butkus. Dar vienas svarbus įvykis, susijęs su Australija - Jono Nekrašiaus knygos apie buvusį gimnazijos mokinį, fotografa, keliautoją, ekologą, Tasmanijos gamtos tyrinėtoją „Olegas Truchanas – Lietuvos ir Australijos legenda“ pristatymas bei O.Truchano 40- ujų mirties metinių minėjimas.

Juliaus Janonio gimnazijoje skambėjo prancūzų kalba

Virginija Škerytė

Šiaulių Juliaus Janonio gimnazijoje kovo 16 dieną vyko frankofonijos dienoms skirtas renginys „Kelionė laike“. Frankofonijos diena Europoje tradiciškai švenčiama kovo 20 dieną nuo 1970 metų. Lietuvos miestuose kovą taip pat vyksta daug renginių, skirtų prancūzų kalbos populiarinimui. Ne išimtis ir Šiauliai: Juliaus Janonio ir Didždvario gimnazijos bendromis jėgomis jau antrus metus surengia nuostabią respublikinę frankofonijos šventę, kurioje šiemet dalyvavo ne tik Šiaulių mokyklos, bet ir Kauno Jėzuitų gimnazijos, Šeduvos gimnazijos bei Kuršėnų Pavenčių vidurinės mokyklos mokiniai. Visą popietę Juliaus Janonio gimnazijoje skambėjo prancūzų kalba: mokiniai dainavo, skaitė ir deklamavo eilėraščius bei vaidino prancūziškai.

Šimtadienis skraidino į svajonę

Jelena Cecetakovą

Vasario 9 ir 10 dienos buvo ypatingos mūsų gimnazijos abiturientams –mokyklos bendruomenei ir tėveliams jie pristatė šimtadienio vaidinimą. Šimtadienio projektas „Svajonės link“ – tai įrodymas kad net labai užimti, rūpesčiuose paskendę ir nuolat apie egzaminus galvojantys abiturientai neapleidžia svajonių. Gimnazijos aktų salėje apsilankę garsioji valdovė Kleopatra, žymusis keliautojas Kristupas Kolumbas, Leonardas da Vinči atskleidė da Vinčio kodo paslaptį, Voltas Disnėjus papasakojo, kas jį įkvėpia sukurti nuostabius filmukų personažus. Žiūrovus stebino jaunasis genijus Mocartas, legendiniai „The Beatles“ bei žavioji mados ikona Coco Chanel. Abiturientai šoko, dainavo ir rodė visa tai, ką geriausiai sugeba. Renginį vainikavo pačių gimnazistų sukurta daina. Pasibaigus vaidinimui 161-osios laidos laukė trečiųjų sveikinimai – šimtadienio tortai bei kiekvienam iš 204 abiturientų įteiktas pusatestatis.

Būsimosios MEDIKĖS pasakojo apie studijas

"Ką veiksi, kai baigsi veikti JJG?" - tai unikalus dviejų gimnazisčių Akvilės Gaupšaitės (2d) ir Aistės Šulskytės (2g) organizuojamas projektas, skirtas moksleivių profesiniam orientavimui. Merginų dėka mūsų gimnazistai turi išskirtines galimybes pabendrauti su įvairių profesijų atstovais, užduoti jiems rūpimus klausimus ir suprasti, ką nori veikti ateityje. Šį kartą mus aplankė studentės iš Lietuvos sveikatos mokslų universiteto.

Antrojo ir trečiojo kurso studentės prisistatė ir plačiai papasakojo, kas laukia tų, kurie nori studijuoti mediciną, farmaciją ar veterinariją. Mokiniai buvo supažindinti su dalykais, kurių mokosi būsimieji medikai. Studentės plačiai

papasakojo apie tai, kuo LSMU išsiskiria iš kitų universitetų. Taip pat sužinojome apie įvairias studentiškas organizacijas bei galimybes studijuoti ar atlikti praktiką užsienyje. Gimnazistai domėjosi, koks yra gana sunkius dalykus studijuojančių studentų laisvalaikis, ar užtenka laiko linksmybėms, mėgstamai veiklai bei studentiškam gyvenimui, domėjosi studentų gyvenimu bendrabučiuose. Pokalbio metu visi turėjo galimybę prisiliesti prie medicinos studentų kasdienybės: vartėme probleminio mokymosi užduotis, savo rankomis lietėme skalpelius bei žmogaus kaukolę.

Dėkojame Akvilei ir Aistei už šį susitikimą ir galimybę iš pirmų lūpų sužinoti viską apie studijas Lietuvos sveikatos mokslų universitete!

(P.S. ypač dėkoja trečias srautas - būsimieji medikai, genetikai, odontologai, farmacininkai, veterinariai, biochemikai ir t.t.)

Jelena Cesarakaja,

Mokinių Seimo narė

Vilniaus universiteto vizitas abiturientui, teikta stipendija

Sausio 17 dieną mūsų gimnazijoje lankėsi Vilniaus universiteto delegacija, kuri pravedė gimnazistams edukacines pamokas ir pristatė universiteto studijų programas. Pasak Juliaus Janonio gimnazijos direktoriaus Rimo Budraičio, gimnazija nuolat jaučia Vilniaus universiteto dėmesį. Po to, kai 2005 metų balandžio 29 dieną buvo pasirašyta gimnazijos ir universiteto bendradarbiavimo sutartis, šios aukštosios mokyklos atstovai ne tik tiek kiekvienais metais

geriausiems ir aktyviausiems Juliaus Janonio gimnazijos moksleiviams teikiamos Vilniaus universiteto Teisės fakulteto bei ALUMNI draugijos stipendijos.

lankosi gimnazijoje ir pristato studijų programas, bet ir kviečia pas save atvykti gimnazijos mokinius ir mokytojus: ekskursiją į Vilniaus universitetą metu gimnazistai turi galimybę susipažinti su universitetu, apsilankyti auditorijose, bibliotekoje, observatorijoje, fakultetuose.

Universiteto ir gimnazijos bendradarbiavimo metais gimė graži tradicija: geriausiems ir aktyviausiems Juliaus

Janonio gimnazijos moksleiviams teikiamos Vilniaus universiteto Teisės fakulteto bei ALUMNI draugijos stipendijos. Šio vizito metu Teisės fakulteto dr. Giedrė Urbonavičiūtė, beje, buvusi Juliaus Janonio gimnazijos auklėtinė, universiteto stipendiją įteikė Dovydui Gudžiūnui, gimnazijos abiturientui, ketinančiam studijuoti Vilniaus universitete.

Po svečių prisistatymo konkrečiomis studijomis besidomintys gimnazistai dalyvavo universiteto fakultetų edukacinėse programose.

Karolina Matelionytė,

žurnalistų klubo narė

JJG bendrovė - EKONOMIŠKIAUSIA

Kovo 14 di Šiaulių Julijaus Janonio gimnazijos mokinių mokomoji bendrovė (MMB) "Spectrum" tapo Šiaulių universiteto Ekonomikos katedros konkurso "Ekonomiškiausias projektas" nugalėtoja ir buvo apdovanota specialiais prizais.

Pagrindinis Juliaus Janonio gimnazijos jaunųjų verslininkų uždavinys buvo sukurti idėją, kuri mažiausiomis sąnaudomis sulauktų didelės naudos visai mokyklos bendruomenei. Pasitarę nusprendėme, kad mūsų gaminiai puikiai atspindi konkurso tikslus: perdirbami stiklą, prisidedame prie gamtos išsaugojimo.

Projekto dalyviai vertinti pagal atskirus kriterijus: idėjos originalumą, gaunama naudą, išteklių realizavimą, veiklos įgyvendinimą ir tęstinumą.

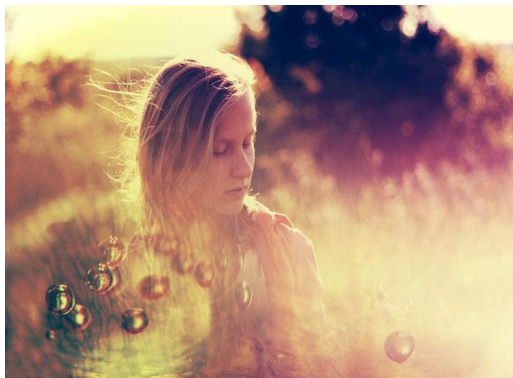

Bendrovės prezidentas Arnas Vedeckis kartu su ekonomikos mokytoja Aurelija Šmitiene parengė spalvingą prezentaciją, pristatančią gimnazistų ekologiškus gaminius ir visą veiklą: nuo žaliavų rinkimo akcijos "Atgimstantis stiklas", darbo proceso, pardavimų ir sudėtingos apskaitos iki rėmėjų ir internetinės svetainės.

Justina Radzevičiūtė,

MMB "Spectrum" narė

BRAZDESIAI + Ieva

Prieš mane sėdi smulkutė, kukli ir mielai besišypsanti Ieva Ripinskytė (Ilg). Būtent jos dėka mūsų gimnazijoje jau trečią kartą svečiavosi dainuojamosios poezijos kūrėjas ir atlikėjas Domantas Razauskas. Šįkart jis atvyko drauge su kitais kūrėjais ir sukvietė visus į tradiciniu tapusį muzikos ir poezijos vakarą „Brazdesiai“. „Geriausias jausmas yra tas malonus, viduje kirbantis nežinojimas, koks bus koncertas, kaip viskas pavyks, kiek žmonių susirinks... O galų gale, kai viskas įvyksta, atsipeikėji ir supranti, kas iš tikrųjų ką tik čia buvo“, – pripažįsta paprastumu ir nuoširdumu dvelkianti Ieva.

- Ieva, papasakok viską iš pradžių: kaip šovė pati idėja pasikviesti Domantą Razauską į mūsų gimnaziją?

- Viskas įvyko taip paprastai, kad net sunku patikėti. Tiesiog man labai patiko Domanto kūryba ir aš, suradusi jo kontaktinius duomenis, pasakiau, kad labai norėčiau jo koncerto Šiauliuose. Domantas atsakė, kad jeigu tik kas kviestų, tai atvažiuotų.

Man to ir užteko! (juokiasi)

- Nebijojai imtis viso koncerto organizavimo viena pati?

- Ne. Tiesiog aš manau, kad jeigu žmogus kažko labai nori, tai jo darbai turi būti tiesiogiai proporcingi jo svajonėms. Tada tikrai įmanoma pasiekti to, ko trokšti. Prieš koncertą iš tikrųjų yra daug darbo, reikia suderinti labai daug smulkmenų ir visko vienas negali padaryti, reikia kitų žmonių pagalbos. Žinojau, kad savo gimnazijoje tos pagalbos tikrai sulauksiu.

- Kuo „Brazdesiai“ skiriasi nuo įprastų koncertų?

- Svarbiausia noriu pabrėžti, jog tai ne koncertas, tai yra muzikos vakaras. Nėra jokių vedėjų, bilietų, griežto eliškumo ar kitokių koncertams būdingų taisyklių. Dar vienas svarbus akcentas yra tas, kad visus sukviečia garsūs vardai („Atika“, „Arbata“, D. Razauskas), bet kartu tai yra graži proga išgirsti jaunuosius bardus. Kiekvienas norintis gali užlipti ant scenos ir ką nors sugroti. Norėtusi, kad Šiauliuose populiarėtų bardų muzika, kad galėtų atsiskleisti visi jauni talentai. O mūsų gimnazija tampa tarytum šio veiksmo židiniu – centru – ir tai labai džiugina.

- D. Razauskas, Darius Žvirblis, Andrius Zalieska – trys skirtingos asmenybės. Kaip pavyko juos prikalbinti atvykti?

- Visi jie labai paprasti, žemiški ir malonūs. Jie idėjos žmonės, nesiekiantys pelno ar populiarumo, ir tai vienija visus tris kūrėjus. Domantas, kuriam jau teko bendrauti su mūsų publika, iš karto sutiko. Truputį nerimavau dėl Dariaus, nes iš jo į savo kvietimą gavau tik dviejų žodžių atsakymą: „Na pabandom...“ Pasirodo, tai ir buvo sutikimas (šypteli).

- Kaip D. Razauskas jaučiasi po koncertų pas mus ir kokie jo atsiliepimai?

- Na, tikriausiai, jeigu jam būtų nepatikusi mūsų publika, tai po pirmojo karto daugiau čia nebūtų sugrįžęs (juokiasi). Ne, iš tiesų jis yra labai laimingas ir sužavėtas tuo, kad į mūsų gimnaziją, į poezijos ir muzikos vakarus, suplūsta gimnazistai bei miesto žmonės. Domantui patinka mūsų žiūrovai, per koncertus jis visada stengiasi būti kuo arčiau publikos, kontaktuoti. O praėjusį kartą Domantą atlydėję poetai stebėjosi technikos profesionalumu – gyre mikrofonus, įgarsinimą. Žodžiu, visi liko patenkinti.

- O kaip Tu pati jautiesi surengusi tris sėkmingus mėgstamo atlikėjo koncertus savo mokykloje? Ar tai buvo svajonė?

- Taip, tai buvo didelė svajonė... Pamenu, pasibaigus pirmajam koncertui, atsitokėjau tik tada, kai pamačiau nesibaigiančią minią žmonių, plūstančią iš aktų salės. Suvokti, kad viskas pavyko, matyti šitiek susirinkusiųjų yra taip gera! Visą laiką nuo idėjos gimimo iki jos realizavimo buvau tokia pakylėta. Taip pat esu laiminga, nes rengdama šiuos koncertus atradau savo sritį ir supratau, kad ateityje noriu organizuoti renginius, dirbti su žmonėmis.

- Ačiū už nuoširdų pokalbį ir už pastangas rengiant nuostabius dainuojamosios poezijos vakarus Julius Janonio gimnazijoje. Gal norėtum ką nors pridurti?

- Taip. Labai noriu visiems padėkoti ir pasakyti, kad labai norėtusi, jog „Brazdesiai“ taptų tradicija. Tikiuosi, atsiras tokių, kurie prisidės prie šitos naujos tradicijos įgyvendinimo, o ir aš pati stengsiuosi ir padėsiu, kad dar ne vieną pirmąjį pavasario vakarą visi susitiktume su dainuojamosios poezijos kūrėjais bei jaunaisiais bardais ir jaukiai pabūtume besiklausydami nuostabios muzikos. Ačiū!

Ieva – puikus pavyzdys žmogaus, daug dirbančio ir besistengiančio dėl savo tikslo. Trys surengti koncertai gimnazijoje patvirtina, jog reikia tvirtai siekti savo svajonės ir prie jos eiti drąsiai. Tai ne tik asmeninė moksleivės patirtis, bet kartu ir naujas įrašas gimnazijos istorijoje – juk ne visos mokyklos gali save vadinti dainuojamosios poezijos lopšiu.

Jelena Cesarakaja,

Mokinių Seimo narė

Lietuvoje žaibišku greičiu plinta naujas virusas: "Parodyk pasauliui, ko verta tavo smegeninė".

Ir mes, janoniečiai, skubame neatsilikti nuo vis intelektualėjančio pasaulio—istorijos mokytoja Elvyra Rickevičiūtė padedama dvilyktoko Domanto iš IV b klasės, mokykloje suorganizavo "Protų mūšio" viktoriną.

Gimnaziste, skubėk mankštinti savo smegenis kas antrą trečiadienį—lauksime tavęs konferencijų salėje.

Aistė Šulakytė,

žurnalistų klubo narė

parodyk, kas Tavo galvoje.

PROTŲ MŪŠIS

Janonietė - pirmoji vicemis grožio konkurse

Mūsų gimnazija tikai turi kuo didžiuotis: janonietėiai džiugina savo pergalėmis įvairiuose konkursuose, olimpiadose, sporto varžybose. Gimnazistai rengia parodas, muzikuoja ir aktyviai dalyvauja miesto bei šalies gyvenime. Tačiau ypatingi esame ir dėl to, jog antrus metus iš eilės gražiausios šiaulietės titulą pelnė mūsų gimnazijos moksleivė. O praeitą pirmadienį vykusiam „Mis Lietuva“ konkurse gražiausia miesto mergina Greta Mikalauskytė (IVd) tapo ir Pirmąja vicemis.

Greta sutiko papasakoti apie savo įspūdžius ir pasiruošimą „Mis Lietuvos“ rinkimams.

- Greta, papasakok, kaip viskas prasidėjo ir kas pastūmėjo Tave dalyvauti grožio konkurse?
- Dalyvauti konkurse paskatino tėvai ir draugai. Pati į tai nežiūrėjau labai rimtai, tai man buvo tiesiog išbandymas, noras išmėginti savo jėgas.
- Kaip vyko pats konkursas „Mis Šiaulių kraštas“? Ar buvo jaučiama konkurencija tarp merginų?
- Prieš konkursą visos merginos lankėme specialius pasiruošimo kursus. Buvome mokomos, kaip taisyklingai vaikščioti, atsisėsti ir panašiai. Na, o konkurso metu turėjome pasakyti prisistatymo kalbą, taip pat parodyti savo talentą (aš, pavyzdžiui, šokau). Atmosfera visą laiką buvo labai draugiška ir šilta, gal tik konkurso dieną buvo juntama įtampa, nes visos dalyvės labai jaudinosi.
- Koks jausmas buvo triumfo akimirką? Ar smagu karūną perimti iš janonietės?
- Be abejo, buvau labai laiminga. Nors tikėjau savo jėgomis, bet nebuvau įsitikinusi, kad laimėsiu. Su Deimante („Mis Šiaulių kraštas 2011“, IVb) buvome kalbėjusios, kad būtų labai smagu iš jos perimti titulą, o sveikinimo akimirką abi juokėmės, kad viskas išsipildė.
- Kas pasikeitė pelnius gražiausios miesto merginos titulą?
- Visada, kai įgyvendini kokį nors tikslą, įgyji daugiau jėgų ir pasitikėjimo. Taip pat labai padidėjo dėmesio iš šalies: atsiverti laikraštį ir žurnalą – rašo apie Tave, įsijungi televizorių – matai save. Tokie tie pasikeitimai.
- Papasakok, kaip vyko pasiruošimas dideliame išbandyme – „Mis Lietuva“ konkursui.
- Kaip ir prieš konkursą Šiauliuose, vyko mokymai, į kuriuos važinėjau, dalyvavome įvairiuose renginiuose, mūsų tikslas yra kuo daugiau „pasirodyti“. Dalyvavimą konkurse truputėlį apsunkino mokslai, nes man jie svarbūs. Štai vieną dieną turėjau laikyti įskaitas, o kitą jau važiuoti į konkursą.
- Ar po mokyklos baigimo planuoji savo tolimesnę veiklą su grožio pasauliu?
- Tikrai ne. Kaip minėjau, man tai tik savęs išmėginimas. Savo ateitį noriu siėti su šokių, planuoju studijuoti choreografiją.
- Ko, tavo nuomone, reikia merginai, kad ji galėtų dalyvauti grožio konkurse?
- Tokiuose konkursuose nėra svarbus vien tik išorinis grožis. Mergina turi būti iškalbinga, charizmatiška, o svarbiausia turėti tą „cinkelį“, kad į ją pažiūrėjęs norėtum pasakyti: „O, ji tikrai kažkuo ypatinga!“

Jelena Cesarskaja,
Mokinių Seimo narė

Užgavėnės Vokietijoje ir su lietuviškomis kaukėmis

Juliaus Janonio gimnazijos delegacija dalyvavo Švietimo mainų paramos fondo tarptautiniame „Comenius“ projekte „Švenčių tradicijos suburia Europą“. Projektas vyko Vokietijoje, Weiterstadt mieste, jame dalyvavo delegacijos iš penkių Europos šalių - Lietuvos, Slovakijos, Vengrijos, Graikijos ir Vokietijos.

Juliaus Janonio gimnazijai atstovavo aštuoni mokiniai ir dvi lydinčios pedagogės Gitana Beleckienė ir Daiva Gedminienė.

Vokietijoje įgijome naujos patirties: išmokome kepti tradicines vokiškas spurgas, daryti Užgavėnių kaukes iš gipso, kurti kostiumus bei, žinoma,

pagiliname vokiečių kalbos žinias. Pirmą kartą iš arti galėjome susipažinti su vokiečių kultūra, susiradome naujų draugų, aplankėme Frankfurtą ir Darmstadtą, kuriame įvyko mūsų susitikimas su miesto meru.

Daugiausiai įspūdžių paliko Hessenwaldschule mokykla, kurioje projektas vyko, šiltas priėmimas bei nuoširdūs žmonių santykiai. Projektas tęsiasi: gegužę svečių iš įvairių Europos kampelių sulauks Juliaus Janonio gimnazija.

Beata Kaselytė,
Juliaus Janonio gimnazijos mokinė

Juliaus Janonio gimnazijoje atgijo senovė

Miglė Damaševičūtė

Australijos legenda sugrįžo į gimnaziją

Karolina Matelionytė

2012 metų sausio 12 dieną gimnazijoje vyko Jono Nekrašius knygos „Olegas Truchanas – Lietuvos ir Australijos legenda“ pristatymas. Į pristatymą prigūžėjo daug svečių, besidominčių buvusio J. Janonio gimnazijos mokinio, fotografo, keliautojo, ekologo, Tasmanijos gamtos tyrinėtojo O. Truchano darbais ir nuopelnais, kurie Australijos žemėje geriau žinomi nei Lietuvoje. Pistačius knygą, buvo paminėtos O. Truchano 40-osios mirties metinės.

Šiaulių Juliaus Janonio gimnazijos muziejuje surengta antrojo gimnazisto Ryčio Milkinto senų daiktų paroda. Parodos eksponatai - 19 amžiaus pabaigos maldaknygės, tarpukario laikų knygos ir nuotraukos, velykiniai atvirukai, vazos, žibalinė lempa, senoviniai akiniai, parkeris, kuris tais laikais buvo didžiulė retenybė, ir kitokie senoviniai daiktai, kadaise naudoti Ryčio senelių ir prosenelių buityje. Parodos atidaryme dalyvavo ne tik Ryčio bendraklasiai, draugai, mokytojai, bet ir Ryčio senelis Stanislovas Jakštas ir tėvelis Povilas Milkintas. Pristatydamas parodą, Rytis pabrėžė, kad visiškai nesvarbu, kaip seniau gyveno žmonės ar kuo jie rašė, prie kokių lempų skaitė, svarbiausia - kad tie žmonės buvo Lietuvos patriotai ir visais įmanomais būdais stengėsi ją išgarsinti. Direktorius R. Budraitis ir mokytojai pagyrė Rytį, kad jis domisi istorija ir gimnazijos bendruomenei dovanojo puikią galimybę iš arti susipažinti su senienomis, kurių dalis gimnazistų nėra matę. Ši paroda Ryčiui nebe pirmoji: praėjusį rudenį gimnazijos bibliotekoje jis pristatė savo paties išdrožinėtų angelų parodą.

nauji draugai ir atradimai

SAVAITGALIS gimnazijoje:

Kovo 30 dieną gimnazijoje startavo jaunimo stovykla – „Sniego gniūžtė“, kurioje dalyvavo Vilniaus, Kretingos, Radviliškio, Palangos mokyklų ir Šiaulių miesto gimnazijų atstovai. Visi norintys moksleiviai, sulaukę keturiolikos, dvi savaitgalio paras apsigyveno gimnazijos teritorijoje. Stovykla išskirtinė tuo, kad visą programą planavo ir įgyvendino patys paaugliai. Veiklos buvo su kaupu. Iš pat ryto – mankšta sporto salėje, aktyvūs žaidimai, šokiai, pasirodymai scenoje, filmai ir daug kitų linksmų užsiėmimų – buvo akivaizdu, kad jaunimas gali labai linksmiai leisti laiką ir be svaigalų. Kiekvienas stovyklos dalyvis turėjo du būtiniausius daiktus – kortelę su savo vardu ir iš siūlų pagamintą pakabuką „švelnutį“. Jei juos kartais netyčia pamedavo, turėdavo visiems sušokti „Žuvyčių“ šokį ir tik tada atgaudavo savo pamestinuką. Su savo „švelnučiais“ dalyviai vieni su ki-

tais „švelniudavosi“, sakydami vieni kitiems palinkėjimus, dėkodami už praleistą laiką kartu. Tokiu būdu visi dalyviai susidraugavo ir tapo viena didele, neišardoma SNIEGO GNIŪŽTE!

Šiaulių Juliaus Janonio gimnazijoje vykdomas tarptautinis projektas „Sniego gniūžtė“ skatina kryptingą jaunimo užimtumą ir priklausomybių prevenciją. Projekto pradininkas amerikietis Džekas Irvinas, sausio 19 dieną apsilankęs gimnazijoje, teigė esąs įsitikinęs: paaugliai, matantys draugus, kvaišalams drąsiai sakančius NE, įgyja drąsos jiems atsispirti—juk toks ir yra pagrindinis „Sniego Gniūžtės“ moto.

Miglė Damaševičiūtė,

žurnalistų klubo narė

Kur slypi STRESO ŠAKNYS? ir kaip jas išrauti...

Šiandienos gimnazistai dėl intensyvios mokymosi veiklos patiria nuolatinį stresą ir nerimą. Tai dažnai pasireiškia psichologiniu išsekimu, išblaškytu dėmesio, nemiga, kitais nemaloniais pojūčiais. Kaip nugalėti stresą, pasakoja gimnazijos psichologė Rasa SLONSKIENĖ.

- Mano draugai nuolatos dejuoja, kad jie pervargsta ir neišsimiega. Nesugeba sukonzcentruoti dėmesio per pamokas, dėl to blogėja rezultatai. Ką daryti?

- Reikia tvarkytis su mintimis. Tai nereiškia, kad reikia užsidėti rožinius akinius. Labai svarbu tikslingai įvertinti savo resursus iškeltiems tikslams. Jeigu tikslai labai aukšti, o resursų nėra, tai pakeleivis visada bus nerimas. Nerimas yra vienas iš psichinių procesų, kuris trukdo mokytis. Kuo daugiau nerimauji, tuo mažiau išmoksti. Nerimas išskiria kortizolį, kuris blokuoja dėmesio ir atminties procesus ir jis visada mus aplanko, kai galvojame apie ateitį. Pirmiausia nerimas yra emocija, kurią sukelia prieš tai buvusios mintys.

- Kaip patartumėte nerimo išvengti?

- Išvengti nerimo galėsime, jeigu susitvarkysime su savo mintimis. Pati didžiausia gimnazistų problema yra perdėtas reagavimas į nesėkmes. Gautas prastesnis pažymys atrodo kaip pasaulio pabaiga.

- Kaip visgi sutvarkyti savo mintis?

- Pats svarbiausias darbas yra labai aiškiai ir tiksliai ištyrinėti savo resursus. Reikia ieškoti FAKTŲ, kurie patvirtintų arba paneigtų tavo resursus. Faktai: trimestro pažymys, olimpiadų, konkursų laimėjimai.

- Ką dar galėtumėte patarti?

- Mokantis reikia naudoti ivairius būdus: vaizduotę, minčių žemėlapių kūrimus. Mes naudojames vieninteliu mechaniniu informacijos įsiminimo atmintinai būdu. Tuo tarpu yra ir kitų būdų, kuriuos pateikiant ir priimant informaciją, būtų galima naudoti: tai garsai, vaizdai, emocijos. Reikia atrasti sau priimtina būdą.

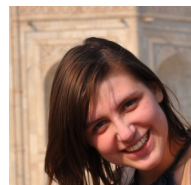
Kestutis Kurlys,

Žurnalistų klubo narys

Laura Kryževičiūtė,

Žurnalistų klubo redaktorė

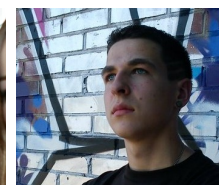
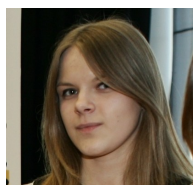
Aistė Šulskytė,

laikraščio dizainerė ir maketuotoja

T E B Ū N I E Š V I E S

redakcija

Sigutė Stonkienė,
Žurnalistų klubo vadovė

Karolina Matelionytė Jelena Cesarskaja Deva Masalskytė Justina Radzevičiūtė Kestutis Kurlys Karolina Žičkutė

T E B Ū N I E Š V I E S

Miglė Damaševičiūtė

PROFESIJOS šalia mūsų

Jolanta JANČIAUSKAITĖ, matematikos mokytoja:

Istojo per šimtą, baigė - trisdešimt

Istojiu porą metų mokiausi fizikos ir matematikos, o vėliau galėjome rinktis specializaciją: fiziką ir matematiką, informatiką ir matematiką ar taikomąją ekonomiką ir matematiką. Be to, studijos pasižymėjo dar ir tuo, jog istojome per šimto studentų, o baigėme trisdešimt. Baigus fiziką ir matematiką, galima dirbti mokytoju, diplome taip ir parašyta. Galima, išklausius tam tikrus kursus, dėstyti ir kitus tikslius mokslus. Kadangi man arčiausiai širdies buvo matematika, dirbu matematikos mokytoja. Daugelis buvusių mano kurso draugų dirba pedagoginį darbą, visiems sekasi neblogai.

Teresė LUKOŠIENĖ, geografijos mokytoja:

Pasaulis - ne vien iš knygų

Aš baigiau Šiaulių pedagoginį pradinį klasių institutą. Kuomet jį pabaigiau, 7 metus dirbau pionierių vadove ir turėjau geografijos pamokų, todėl nusprendžiau, kad reikia studijuoti geografiją. Taigi įstojau į Vilniaus pedagoginiame universitetą ir studijavau geografiją neakivaizdiniu būdu. Mokantis geografijos neakivaizdiniu būdu (dabar tai vadinasi iššėtinėmis studijomis), teko daug studijuoti pačiai. Studijos pasižymėjo tuo, jog mes labai daug keliaudavome po Lietuvą ir užsienio kraštus, kopėme į kalnus, nes geografai turi pažinti pasaulį ne tik iš knygų. Baigus geografiją, galima dirbti aplinkos apsaugos srityje, turizmo srityje, Klaipėdos jūrų uoste, valdžios institucijose, galima savo žinias panaudoti verslui, pavyzdžiui, įkurti savo turizmo agentūrą. Daugelis buvusių kurso draugų dirba mokytojais. Vienas iš jų, Kazimieras Augulis, pavyzdžiui, dirbo gimnazijos direktoriumi, dabar yra Radviliškio rajono vicemeras.

Janina EIGIRDIENĖ, chemijos mokytoja:

Nuo herbariumo iki drugelių kolekcijos

Studijavau chemijos – biologijos specialybę. Studijos buvo įdomios, nes atlikdavome daug įvairiausių praktikų įvairiuose Lietuvos miestuose. Puikios buvo biologinės praktikos: nuo herbariumo darymo iki drugelių kolekcijos rinkimo ir kitokios - galėčiau pasakoti ir pasakoti. Baigus chemiją - biologiją, galima dirbti mokykloje, gamykloje, farmacijos srityje... Ne apie visus kurso draugus žinau, tačiau dauguma dirba mokyklose, kiti - įvairiai, pavyzdžiui, emėsi savo verslo.

Irena VIDŽIŪNIENĖ, kūno kultūros mokytoja:

Sportininkai operavo varles

Paskaitos būdavo linksmos ir įdomios - daug sportuodavome, mokėmės visų sporto šakų, kokios tik tai yra. Ypač buvo įdomu mokytis sporto medicinos, biochemijos. Tekdavo daryti įvairius laboratorinius tyrimus, karpyti varlytės galvas, studijuoti jų sandarą. Taigi kūno kultūros studijos - ne vien sportas, studijuojama ir daug medicinos dalykų.

Alma ŠEPUTIENĖ, lietuvių kalbos mokytoja:

Dėstytojai buvo autoritetai

Aš studijavau Šiaulių pedagoginiame institute (dabar universitetas). Mokytis buvo nelengva, iš dalies todėl, kad vidurinėje mokykloje niekas nieko apie studijas neaiškino. Aš nė neįsivaizdavau, kad vyksta paskaitos ir praktiniai užsiėmimai, seminarais vadinami, kad studentas turi labai daug dirbti savarankiškai, būti aktyvus. Ir dėstytojai buvo daug reiklesni, visai kitokie negu mokytojai. Studijos buvo įtemptos, gal todėl aš dar ilgą laiką sapnuodavau, kad laikau egzaminus, tačiau įdomios. Galiu pasakyti, kad tie ketveri studijų metai formavo mano požiūrį į pasaulį, žymiai prasiplėtė akiratis. Mums, studentams, didelį įspūdį ir įtaką darė dėstytojai. Dalis jų dirbo Šiaulių universitete, kiti atvykdavo iš Vilniaus arba Klaipėdos. Dėstytojai rašė mokslinius darbus, atliko įvairius mokslinius tyrimus, vadinasi, savo sritį, kurią dėstė, išmanė labai gerai. Jie ir mus nuolat skatino daug skaityti, domėtis rašytojais, pirkti knygas, siekė parodyti kultūrinės bei literatūrinės Lietuvos vietas, organizuoti įvairias išvykas. Kurse buvo tik 4 vaikinai ir dvidešimt šešios merginos, galiausiai vyrų liko tik vienas. Didžioji merginų dauguma buvo susipratę lietuvaitės, kaip Ignas Šeinius pasakytų. Jos buvo atvykusios iš įvairių Lietuvos vietų. Iš 26 baigusių 18 dar dirba mokytojais. Vėliau mokytojų beveik nebeliko: išėdavo dirbti žurnalistėmis, redaktorėmis ar šiaip ką kitą veikti.

Birutė GRIGIENĖ, bibliotekos vedėja:

Bibliotekininkės rašė dailia raščiu

Baigusi Vilniaus kultūros mokykloje bibliotekininkystę ir bibliografiją, įstojau į Vilniaus universitetą. Po studijų universitete gavau paskyrimą dirbti Druskininkų miesto centrinėje bibliotekoje. Tačiau po 20 metų teko sugrįžti į savo gimtąjį miestą ir taip atsidūriau Juliaus Janonio gimnazijoje. Pradėti dirbti nebuvo labai sunku, nes turėjau tokio darbo patirties, įgūdžių bei reikiamą išsilavinimą. Bibliotekininkystės studijos ir darbas pasižymi kruopštumu, pavyzdžiui, studijų laikais vienas sunkiausių dalykų buvo kortelių rašymas dailia raščiu. Daugelis mano kurso draugų dirba Martyno Mažvydo bibliotekoje, aukštųjų mokyklų ir kitose šalies bibliotekose.

